

ἐπὶ τοῦ ἀσθενοῦς, οὗτινος τὸ ἀπληστον βλέμμα προσείλκυεν αὐτόν, τῷ ἀπέδωκε τὰ φιλήματα, ἅτινα εἶχε λάβῃ καὶ ἔμεινεν ἐπὶ ἐν τέταρτον τῆς ὥρας ἐν ταῖς ἀγκάλαις αὐτοῦ.

Ὅτε δ' ἀνεχώρησαν ὁμοῦ διὰ τὸ Μόναχον, ἐγέλων διὰ τὸ παλαιὸν μῖσος, ὅπερ δὲν ἦτο ἢ ἡ ἀσυνείδητος ζέσις τῶν δύο καρδιῶν αὐτῶν, αἵτινες ἦσαν κατὰ πάντα ὅμοιαι, καὶ ἔμελλε νὰ μεταβληθῇ εἰς εἰλικρινεστάτην φιλίαν.

Ἐλάβον τὸ δίπλωμα αὐτῶν μετὰ τῆς αὐτῆς ἐπιτυχίας, καὶ ἔκτοτε ἤρξατο δι' αὐτοὺς λαμπρὸν στάδιον ἐνώσεως πίστεως, ἐνθουσιασμοῦ. Ἐγνώριζον ἀλλήλους οὕτω καλῶς, ὥστε δὲν ἠδύναντο νὰ κάμνωσιν ἀνακαλύψεις ἐν τοῖς χαρακτῆρσιν αὐτῶν· εἶχον δ' ἐξαντλήσῃ ἤδη τοὺς λόγους τῆς ἀντιζήλιας.

Ἐχοντες δ' ἴσην περιουσίαν καὶ ὄντες υἱοὶ ὁ μὲν Γεώργιος Φιλίδης τραπεζίτου, ὁ δ' Ἰωάννης Ὀλυμπιάδης δικαστοῦ, μεγάλου κτηματικοῦ, οὐδὲως ἦσαν φιλόδοξοι. Ἐλόμενοι δὲ τὴν φιλολογίαν καὶ λαβόντες τὸ πτυχίον αὐτῶν, οὐδέποτε ἐξήσκησαν αὐτήν, ὥς μὴ ἔχοντες ἀνάγκην πορισμοῦ χρημάτων.

Ἐξηκολοῦθουν ἀγαπώμενοι καὶ εὕρισκον καλὸν τὸ ν' ἀγαπῶνται. Ἡ δ' ἐνεργὸς αὐτῶν φιλία, ἐγγυωμένη αὐτοῖς περὶ πάντων τῶν πραγμάτων, δὲν τοῖς ἡγγυᾶτο δυστυχῶς καὶ περὶ τοῦ σφοδροῦ πάθους τοῦ ἔρωτος.

Ὁ μὲν Γεώργιος Φιλίδης ἡγάπα τὰ βιβλία καὶ πρὸ πάντων τὰς συλλογὰς αὐτογράφων. Ὁ δ' Ἰωάννης Ὀλυμπιάδης ἦτο ποιητὴς κατὰ τὰς ὥρας του, ἀλλὰ μετὰ πλείονος ἐνθουσιασμοῦ διὰ τὴν ποίησιν τῶν ἄλλων ἢ διὰ τὴν ἑαυτοῦ, καὶ ἔγραφεν ὀλίγον.

Οὐδὲν ἔκρυπτον ἀπ' ἀλλήλων, ἀλλὰ δὲν ἔλεγον ἑαυτοῖς τὰ πάντα. Οἱ ἀληθεῖς φίλοι ζῶσι μεταξύ ἑαυτῶν ἔχοντες ἡνεωγμένας πάσας τὰς θύρας, καὶ οὐδέποτε ἔχουσιν ἀνάγκην νὰ κοινοποιῶσιν ἀλλήλοις τὰ αἰσθήματα αὐτῶν. Ἀφίενται μὲν νὰ μαντεύωσι ταῦτα ἀμοιβαίως, ἀλλὰ δὲν ζητοῦσιν οὐδὲ παρέχουσιν ἐκμυστηρεύσεις. Ἐχουσι μάλιστα τὴν ἐπιτηδειότητα, τὴν αἰδῶ νὰ κρύπτωσιν ἀπ' ἀλλήλων ἀπόρρητά τινα.

Ἰδοὺ διατὶ ὁ Γεώργιος δὲν ἀνήγγειλεν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς εἰς τὸν φίλον αὐτοῦ Ἰωάννην τὴν τρυφερὰν ἐντύπωσιν, ἣν εἶχε κάμῃ ἐπ' αὐτοῦ νεανίης τις τῆς τάξεως αὐτῶν. Ὅτε δὲ παρετήρησεν, ὅτι ἡ ἐντύπωσις αὕτη εἶχε καταστῆ ἔρως, τὸ πρῶτον ἐφοβήθη νὰ ὁμιλήσῃ. Ἄν ὁ Ἰωάννης ἐμελλε νὰ ταραχθῇ ἐκ τοῦ αἰσθήματος τούτου τῆς καρδίας τοῦ φίλου αὐτοῦ !

Ἄλλ' ὅμως, ὅτε ἐβεβαιώθη ὅτι ἡγαπᾶτο καὶ διεῖδε μακρόθεν τὸν γάμον, ὁ Γεώργιος δὲν ἐδίστασεν.

Ὁ Ἰωάννης κατελήφθη ὑπὸ ταχείας ὠχρότητος· μανθάνων τὸν διπλοῦν τοῦτον ἔρωτα.

— Καὶ τὸ ὑπώπτευον, εἶπε μετὰ προσπεποιημένου μειδιάματος· ἔσο εὐτυχής !

— Κάμε ὡς ἐγὼ, ὑπέλαβεν ὁ φίλος αὐτοῦ, νυμφεύθητι.

— Φοβοῦμαι μήπως λάβω τὴν κλίσιν ταύτην, ἀλλ' οὐδένα βλέπω δυνάμενον νὰ μοι τὴν παράσχῃ.

Εὐδελον ἐγένετο ὅτι πρᾶγμά τι, νέφος, πνοή τις εἶχε παρεισδύσῃ μεταξύ τῶν δύο τούτων καρδιῶν, τῶν τόσῳ στενωῶς συνηνωμένων.

Ὁ Γεώργιος κατέβαλε πάσας τὰς δυνάμεις αὐτοῦ ὅπως ἀπολαύσῃ περιεσκεμμένως τῆς εὐτυχίας, τῶν ἐλπίδων αὐτοῦ, ἀλλὰ μάτην προσεπάθει, εἵκαζεν ἐκ τῆς συστολῆς, ἐκ τῶν προφυλάξεων τοῦ φίλου του, ὅτι οὗτος, μὴ δυνάμενος νὰ χαλεπᾶνῃ κατ' αὐτοῦ, ὑπέφερεν ἐκ τοῦ γάμου τούτου· δὲν ἔψεγε μὲν δὲν ἐκακολόγει αὐτὸν, οὐδα

μῶς προσεπάθει νὰ κωλύσῃ αὐτὸν, ἀλλὰ τὸν περιέμεινεν ἴν' ἀναχωρήσῃ.

Τῷ ὄντι δὲ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῆς ἱεροτελεστίας, ἐν ἣ ἔλαβεν ἐπίσημον μέρος, ὁ Ἰωάννης ἀπεχαιρέτισεν αὐτοὺς λίαν μὲν εὐθύμως, ἵνα μὴ παράσχῃ μηδὲνα ἔλεγχον συνειδήσεως τοῖς νέοις συζύγοις, λίαν δὲ σπουδαίως ἴν' ἀμφοτέροι νοήσωσιν, ὅτι ἤθελον δυσαρεστήσῃ αὐτὸν προσπαθοῦντες νὰ τὸν κρατήσωσιν.

᾿Ωφειλε νὰ ἐπανέλθῃ, δὲν ἐπανήλθεν, ἀλλ' ἔγραψεν. Ἡ ἀλληλογραφία αὐτοῦ κατὰ τοὺς πρώτους χρόνους ἦτο θερμὴ καὶ τακτικὴ. Ἐπειδὴ δ' ὁ Γεώργιος περιωρίζετο εἰς τὸ νὰ πέμπῃ αὐτῷ ἓνα φιλικὸν χαιρετισμὸν ἐκ μέρους τῆς συζύγου αὐτοῦ καὶ ἐφοβεῖτο νὰ ἐπιμείνῃ πράττων τοῦτο, ὁ Ἰωάννης ἐμεμψιμοίρησε, διότι δὲν εἶχε τὴν ἀκριβῆ εἰκόνα τῆς εὐτυχίας, ἣν ἠύχετο εἰς τὸν φίλον του· ἡ περιεργία αὐτοῦ μάλιστα ὑπῆγεν ὀλίγον μακράν· εἴτα δ' αἱ ἐπιστολαὶ κατέστησαν σπάνιαι, καὶ μετὰ ἕξ μηνῶν σιωπὴν ὁ Γεώργιος εἶπεν ἐσπέραν τινὰ εἰς τὴν σύζυγόν του ἐναγκαλιζόμενος αὐτήν.

— Τετέλεσται! ὁ Ἰωάννης δὲν θὰ μοι γράψῃ πλέον. ᾿Α! ἂν ἠδύνατο νὰ εὕρῃ μίαν γυναῖκα ὁμοίαν πρὸς σε, πῶς θὰ μᾶς ἐπανήρχετο.

— Δὲν ἐλλείπουσι τοιαῦται εἶπεν ἡ κυρία Φιλίδου, ταραχθεῖσα ὀλίγον ἐκ τῆς εὐχῆς ταύτης.

Ὁ Γεώργιος ἐποίησατο σκέψεις ἐπὶ τῆς φιλίας. Δὲν ἀπέσυρε δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀπὸ τοῦ ἀχαρίστου, ὃν δυσηρέσκει ἡ εὐτυχία αὐτοῦ, ἀλλὰ κατὰ τὰς ὥρας τῆς μελαγχολίας, αἵτινές εἰσιν αἱ ἀναγκαῖαι ἀναπαύσεις ζωῆς καὶ συνεχοῦς εὐτυχίας, ἐσκέπτετο περὶ τοῦ φιλτάτου πλάνητος καὶ ἐθλίβετο ἕνεκα τῆς ἀπάτης, ἣν παρέσχεν αὐτῷ ἡ διαλυθεῖσα φιλία ὡς ἐτήκετο καὶ ἕνεκα τῆς ἀπουσίας αὐτοῦ.

Ἐμαθεν ὅτι ὁ Ἰωάννης εἶχε καταστῇ παίκτης, ὅτι ἐπορεύετο ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν, καταναλίσκων τὴν περιουσίαν αὐτοῦ. Τοῦ θανάτου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ὄντος χή-

ρου, θέντος αὐτὸν εἰς κατοχὴν πάντων τῶν ἀγαθῶν αὐτοῦ, ἔσκανδάλισε τὰς ἡχούς τῆς γενεθλίου αὐτοῦ πόλεως διὰ τοῦ μεγάλου θορύβου, ὃν μετεδίδοσαν οἱ συμβολαιογράφοι, ἐπιτετραμμένοι νὰ πωλήσωσιν, ἐν πρὸς ἓν, τὰ κτήματα, τοὺς ἀγροὺς τοὺς λειμῶνας.

— "Ὅταν θὰ καταστραφῇ, ἂν ἡδύνατο νὰ με συλλογισθῇ ! ἔλεγεν ἀφελῶς ὁ Γεώργιος.

Μετὰ πέντε δ' ἐτῶν εὐτυχῇ γάμον, ἐν τῇ γενήσει τοῦ τρίτου αὐτῆς τέκνου, ἡ κυρία Φιλίδου ἀπέθανεν.

Πρὶν ἢ ἐκπνεύσῃ, ἔσχεν ἐπὶ τινα ὥραν τὴν τελείαν ἐκείνην ψυχικὴν γαλήνην, τὴν ἐν τῇ ἐξαντλήσει τῆς ζωῆς ἐρχομένην ἐκείνην ἡδύτητα, ἣν διαχέει ὁ θάνατος ἵνα καταθέλῃ τὰς ψυχάς, καὶ πρὸς τὸν κλαίοντα σύζυγον αὐτῆς, χωρὶς νὰ δυνηθῇ νὰ κρύψῃ ἀπ' αὐτοῦ τὰ δάκρυά τῆς, εἶπε.

— Σοὶ ἀφίνω τὴν καρδίαν μου πολλαπλασιασμένην εἰς τὰ τέκνα μας, καὶ σοὶ ἀποδίδω τὸν φίλον σου.

Ὁ Γεώργιος δὲν ἤκουεν· αὐτὴ τὸν ἠνάγκασε ν' ἀκούσῃ.

— Γνωρίζεις διὰ τί ὁ κ. Ἰωάννης Ὀλυμπιάδης ἀνεχώρησε χωρὶς νὰ ἐπιστρέψῃ; διὰ τί ἔγεινε παίκτης; Διότι με εἶχεν ἀγαπήσῃ συγχρόνως μετὰ σοῦ· διότι δὲν τὸν ἠγάπων· τὸν εἶχον ἀρνήθῃ, ὅτε με ἐζήτησας. Ἦλπιζεν, ὅτι ἡ φιλία σου θὰ ἦτο ἡ παρηγορία τῆς ἀρνήσεώς μου. Καὶ, μανθάνων ὅτι σε ἠγάπων, ἐφοβήθη μὴ φανῇ ζηλότυπος καὶ ἀπεμακρύνθῃ. Ἐπαιζεν, διὰ νὰ μὴ *μᾶς* σκέπτεται πλέον. Ἔσο ἥσυχος! ἀφ' οὗ καταστρέφεται, τοῦτο προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι εἶνε κατὰ βάθος πιστὸς εἰς τὴν φιλίαν σου, ἧς δὲν ἡδυνήθη ν' ἀπαλλαγῇ... Τὸ κακὸν ἦτο ἄνευ θεραπείας· ἂν σοὶ τὸ ἔλεγον, τί ἤθελες πράξῃ; Συχνότατα ἐπίστευον ὅτι τὸ εἶχες μαντεύσῃ. Ἡ συμπάθειά σου ἤθελε τὸν ταπεινώσῃ, χωρὶς νὰ τὸν θεραπεύσῃ. Θὰ σε βοηθῇ νὰ με κλαίῃς. Θὰ τὸν ἐπανεύρῃς, θὰ τὸν ἐπανεύρῃς.

Ὁ Γεώργιος ἔκλαυσε μόνος τὴν θελκτικὴν σύζυγον, ἣν ἀπώλλυ, καὶ ὅτε τὸ πένθος αὐτοῦ διεπέρασε λίαν βαθέως

τὴν ζωὴν του, ὥστε νὰ μὴ φοβῇται πλεονότην ἐκπληξιν τῶν δακρύων, ἤρξατο ἀναζητῶν τὸν φίλον αὐτοῦ, παρ' οὗ εἶχε λάβῃ μίαν ἐπιστολὴν, ἣν ἠναγκάσθη νὰ τῷ γράψῃ ἅμα τῇ ἀγγελίᾳ τῆς δυστυχίας αὐτοῦ. Συνήντησεν αὐτῷ ἐν Ἀθήναις, ἐρρίφθη εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ, καί, ἄνευ ἐπεξηγητικῆς λέξεως, οἱ δύο φίλοι ἐπανεῦρον τὴν ὥραίαν ἐκείνην φιλίαν, ἣν μυστηριώδης λύπη, ἥς ἀμφοτέροι μετεῖχον, διέτρεφε καὶ ἀνέπτυσσεν.

Ὁ Γεώργιος ὠμίλησεν ὀλίγον περὶ τῆς συμφορᾶς αὐτοῦ, ἀλλ' ὁ Ἰωάννης δὲν τῷ ὠμίλησε περὶ τῆς ἑαυτοῦ. Ἐκ τῶν βλεμμάτων ὅμως, δι' ὧν ὁ κατεστραμμένος παίκτης περιέβαλλε τὸν ἀπεγνωσμένον οὐζυγον, οὗτος ἐνόει ἅπασαν τὴν θυσίαν περισκεμμένης καρδίας, ἣν τὸ πάθος τοῦ παιγνιδίου εἶχε μαράνῃ, χωρὶς νὰ τὴν διαφθείρῃ, καὶ εἰς ἣν ἐπανήρχοντο αἱ τρυφεραὶ συμπάθειαι, τὰ ἀπειρα ἔμφυτα καὶ ἀληθῆ αἰσθήματα.

Ἐταξείδευσαν ὁμοῦ ὁ Ἰωάννης ἴσως ἠθέλησε ν' ἀποκρύψῃ τὴν καταστροφὴν αὐτοῦ, ἀλλ' αὕτη ἦτο προφανεστάτη καὶ ἐπὶ τέλος ὠμολόγησεν αὐτήν.

Ἡμέραν δέ τινα, μετὰ ἑπτὰ ἢ ὀκτῶ μῆνας ἀπὸ τῆς συνενώσεως αὐτῶν, ἐν ᾧ ἦσαν ἐν Παρισίοις, ὁ Γεώργιος ἐμιάντευσε ὅτι ὁ δυστυχὴς, Ἰωάννης προσεπάθει παντὶ σθένει νὰ μὴ ἐγκαταλίπῃ εἰς τοὺς δανειστάς, εἰς τοὺς τοκογλύφους αὐτοῦ, τὸ τελευταῖον λείψανον τῆς περιουσίας του.

Τοῦτο δ' ἦτο εἰς ὥρατος κῆπος, εὐρισκόμενος ἐν ταῖς πύλαις τῆς γενεθλίου πόλεως, ἐν ᾧ ὁ πατὴρ αὐτοῦ εἶχε κοσμήσῃ διὰ σπανίων ἀνθέων, ἐν ᾧ θερμὰ φυτοκομεῖα διέτρεφον πάντα τὰ ἄνθη τῆς χώρας τῆς Μεσημβρίας. Ἦτο ὁ κῆπος, ἐν ᾧ ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶχε ῥεμβῶσῃ, ἐν ᾧ αὐτὸς εἶχε παίξῃ!

Δὲν ἠθέλε νὰ πωλήσῃ αὐτὸν, καὶ ἄνευ τῆς πωλήσεως ταύτης δὲν ἠδύνατο νὰ ἀποτίσῃ τὰ χρεῖα αὐτοῦ. Ἦτο τετραραγμένος, καταβεβλημένος, νευρικός, κακός. Ἀνθρώπος τις εἶχεν ἔλθῃ, κατεπειγόντως πεμφθεὶς ὑπό τινος

συμβολαιογράφου τῆς Σμύρνης, ὅπως καταπείσῃ αὐτὸν, καὶ ὁ ἀδελφίος εἶχεν ἀφρόνως κομίσῃ ἐν τινὶ κυτίῳ δεσμίδα ἀνθέων, συλλεγεῖσθαι ἐκ τοῦ πωλητέου κήπου, καὶ ἄνθη τινὰ χρυσομηλέας.

Ὁ Γεώργιος, ὅστις εἶχεν ἀκούσῃ θορυβώδη συνδιάλεξιν μεταξὺ τοῦ ὑπαλλήλου τοῦ συμβολαιογράφου καὶ τοῦ φίλου αὐτοῦ, προησθάνθη ὅτι ὁ Ἰωάννης ἤθελε φονευθῇ, ἂν ἐπώλει τὸν κήπον.

Πολλάκις δ' εἶχεν ἀποπειραθῇ νὰ προσφέρῃ αὐτῷ χρήματα· ἀλλ' ὁ Ἰωάννης εἶχε πάντοτε ἀποποιηθῇ αὐτά. Ἐκείνη δὲ τῇ ἡμέρᾳ ἐπεφυλάχθη νὰ τῷ προσενέγκῃ πάλιν· ἀλλ' ὑπῆρξεν εὐθυμότερος τοῦ εἰωθότος, καὶ ὁ Ἰωάννης, ἵνα ὑποκρύψῃ τὴν ταραχήν του, προσεποιήθη ἐπίσης εἰρωνικὴν εὐθυμίαν.

Περιεπάτησαν, ἤριστῃσαν ἤττον ἐγκρατῶς τοῦ συνήθους καὶ μετὰ τὸ γεῦμα ἐπορεύθησαν εἰς τὴν λέσχην.

Ὁ Ἰωάννης Ὀλυμπιάδης εἶχεν ἐπὶ τῆς κομβιοδόχης τὸ ἄνθος τῆς χρυσομηλέας· ἐκεῖ δ' ἐπαίζον, καὶ παρετήρησαν τοὺς παίζοντας.

— Θέλεις νὰ παίξωμεν ἐν παιγνίδιον; ἠρώτησεν ὁ Γεώργιος.

— Δὲν ἔχω πλέον νὰ χάσω τίποτε, ἀπεκρίνατο ὁ Ἰωάννης μετὰ παραδόξου γέλωτος.

— Ἄς μὴ παίξωμεν τίποτε τότε.

— Στάσου! ἐπανελάβεν ὁ Γεώργιος, ὥσῃ ἐσκέπτετο ἐξαίφνης ἀνακάλυψιν τινα, ἔχω εἰς τὸ θυλάκιόν μου ἐν αὐτόγραφον διὰ τὴν συλλογὴν μου· τὸ παίζω μὲ τὴν ἀνθοδέσμην σου.

Ὁ Ἰωάννης ἤνεγκε τὴν χεῖρα ἐπὶ τῆς κομβιοδόχης αὐτοῦ, ὡς ἵνα ὑπερασπίσῃ τὸ ἄνθος του, εἴτα δέ, μειδιῶν κατηφῶς εἶπε·

— Παραδέχομαι ὑπὸ μίαν συμφωνίαν, ὅτι, ἐὰν κερδίσῃς, θὰ φυλάττῃς πάποτε αὐτὸ τὸ μικρὸν μου ἄνθος.

— Καὶ σὺ θὰ μοι ὀρκισθῇς, ὅτι δὲν θὰ καύσης οὐδὲ θὰ σχίσῃς τὸ αὐτόγραφόν μου.

— Τίνος εἶνε;

— Ἄν σοι τὸ ἐδεικνυον, ἴσως ἤθελες τὸ εὖρη κατώτερον τῆς ἀνθοδέσμης σου. Εἶνε ἐνὸς ἐκ τῶν γονιμωτέρων συγγραφέων μας.

Ὁ Ἰωάννης ἐδίστασεν· εἶτα δέ, ὑπερερεθισθεὶς καὶ ὦν ὀλίγον μεμεθυμένος ἐκ τῆς λύπης καὶ τῶν οἶνων τοῦ γεύματος, ἐκάθισεν αἰφνιδίως εἰς τινα τράπεζαν, ἔλαβε δέσμην χαρτίων καὶ σχίζων τὸν φάκελλον εἶπε·

— Τί παίζομεν;

— Ἐκαρτέ;

Ὑπάρχουσι πάντοτε μάρτυρες ἐνὸς παιγνιδίου ἐν τῇ λέσχῃ, ὅθεν παρετήρησαν αὐτό. Δὲν διήρκεσε πολὺ. Ὁ Γεωργίος ἤθελε νὰ χάσῃ καὶ ἔχασε.

— Θέλεις δευτερον; ἠρώτησεν ὁ παίκτης ὅστις ἠσθάνετο ἀναζωπυρούμενον τὸ ἐλάττωμα αὐτοῦ.

— Ὅχι, ὄχι, αὐτὸ ἀρκεῖ· δὲν ἔχω ἄλλο αὐτόγραφον πλεόν νὰ παίξω.

Ὁ Γεωργίος προσήνεγκε τότε εἰς τὸν φίλον αὐτοῦ τὸν φάκελλον, ὅστις περιέκλειε τὴν καταβολὴν αὐτοῦ.

Ὁ Ἰωάννης ἔσχισεν αὐτὸν καὶ ἐξήγαγεν ἐξ αὐτοῦ συναλλαγματικὴν ἑκατοστῶν τινῶν χιλιάδων φράγκων πληρωτέαν ὑπὸ τοῦ Ροτσχίλδ. Ὡρθώθη δι' ἐνὸς πηδήματος τρέμων.

— Τί σημαίνει αὐτό;

— Δύνασαι ν' ἀρνηθῇς ὅτι αὐτὸ δὲν εἶνε τὸ αὐτόγραφον ἐνὸς λίαν διατεθρυλλημένου συγγραφέως.

— Δὲν τὸ θέλω.

— Δὲν εἶσαι ἐλεύθερος νὰ τὸ ἀρνηθῇς.

— Τοῦτο εἶνε παγίς ἢ ἀστεϊότης.

— Ἄν ἐκέρδιζον, θὰ ἐλάμβανον τὴν ἀνθοδέσμην σου.

— Ἐν ἄνθος μὲ μίαν ὀλόκληρον περιουσίαν;

— Τόλμησον νά μοι εἴπῃς ὅτι δὲν ἐκτιμᾷς αὐτὰ τὰ ἄνθη ὡς μίαν περιουσίαν, περισσότερον τῆς ζωῆς σου;

‘Ο Ἰωάννης ἠρυθρίασε καὶ ἔθηκε τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ μετώπου.

— Ἄν ἄλλος τις ἢ σὺ μοι ἔκαμνε τὴν προσφορὰν ταύτην, θὰ τὸν ἐρράπιζον·

— Καθὼς εἰς τὸ σχολεῖον, δὲν ἔχει οὕτω;

— Ἄ! Γεώργιε! Γεώργιε!

Ἐμάχετο κατὰ τῶν πειρασμῶν τῆς ὑπερηφανίας, τῆς κενοδοξίας. Ἡ παράστασις μαρτύρων τὸν ἠνάγκαζε νὰ πάσχη. Ἀλλ’ ἡ βάσανος αὕτη μάλιστα τὸν ἐδάμασεν. Ἐξαίφνης δὲ κατεπραύνθη, καί, ἀποσπῶν τὸ ἄνθος ἐκ τῆς κομβιοδόχης αὐτοῦ, εἶπεν εἰς τὸν ἀπολλύντα.

— Κράτει, φίλε μου, ἐκέρδισας.

Εἶτα δ’ ἐνηγκαλίσαντο ἑαυτοὺς ἐνώπιον πάντων τῶν μελῶν τῆς λέσχης· ἅτινα εὔρον κάλλιστον τοῦτο.

Ὁ δὲ κῆπος δὲν ἐπωλήθη· καὶ οἱ φίλοι δὲν ἀπεχωρίσθησαν πλέον.

Πότερος ἦτο ὁ μᾶλλον ἀγαπῶν;

Ἐν Ἑρμουπόλει τῇ 29 Ἰουνίου 1887

(Παράφρασις)

ΠΑΝΤΟΛΕΩΝ Δ. ΨΙΤΣΕΚΛΗΣ

Ὁμολογοῦντες χάριτας πρὸς πάντας τοὺς προθύμους ἀποστείλαντας ἡμῖν διατριβὰς, αἰτούμεθα συγγνώμην παρὰ τῶν ἀξιολύμων Κυρίων, ὧν αἱ διατριβαὶ δὲν κατεχωρίσθησαν, γνωρίζοντες αὐτοῖς, ὅτι τοῦτο ἐγένετο ἕνεκα ἐλλείψεως χώρου, τοῦ σκοποῦ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἡμερολογίου οὐκ ἐπιτρέποντος ἡμῖν νὰ υπερβῶμεν τὰ 16 τυπογραφικὰ φύλλα· διὸ καὶ ἡμῶν αὐτῶν δὲν κατεχωρίσαμεν τι, ὅπως ὅτι πλείστοις χαρισώμεθα.

Ἡ ΓΕΝΝΗΣΙΣ
ΕΔΟΥΑΡΔΟΥ ΚΑΡΤΕΡΩΝ

POLKA SCHOTTISCH

ΥΠΟ
ΕΡΝΕΣΤΟΥ ΝΟΝΝΟΤ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ
ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

1888

POLKA SCHOTTISCH

